

Arnhem CS in de hoofdrol

Muziektheatergezelschap De Plaats neemt bezit van het station

THEATERKOOR SCHUDDEN VOOR GEBRUIK SPEELT EEN KISS-AND-RIDE-OPERA OP DE KISS-AND-RIDEPLEK. FOTO ERIK VAN 'T HULLENAAR

Als je theater op locatie speelt, kun je niet om Arnhem CS heen. Dus werd er gisteravond gedanst en toneelgespeeld tussen de reizigers. Met het station in de hoofdrol.

Van PIET VENHUIZEN

Reizigers sjokken nietsvermoedend over het Arnhemse stationsplein, als harde dancemuziek klinkt. Vragende ogen bij de passanten, want de meesten zien nog niet dat vanaf de zijde van de Utrechtsestraat zeven dansers het plein betreden hebben. Ze komen steeds dichterbij. Wat is daar aan de hand?

Het Arnhemse muziektheatergezelschap De Plaats neemt op deze woensdagavond voor het eerst het stationsgebied in bezit met zijn voorstelling Arnhem CS. Deze en volgende week volgen nog zeven voorstellingen. Voorafgaande aan de eerste heeft artistiek leider Albert Hoex het zojuist tegen alle 300 betalende bezoekers gezegd: al die jaren dat het station in aanbouw was, stond vast dat De Plaats, bekend om zijn theater op locatie, er een voorstelling zou maken. Nu is het zover.

Zes groepen van 50 bezoekers maken vanavond door het station een route langs zes scènes. Samen vormen die scènes Arnhem CS. De voorstelling is geen doorlopend verhaal, maar brengt reizen, afscheid nemen, vertrekken en wachten in beeld. Waar kan dat beter dan op een station?

Het station zelf heeft vanavond de hoofdrol, dat wordt snel duidelijk. De dansers op het stationsplein springen over of op elk stoepje, bankje of luchtkoker. Ineens zie je al die obstakels, waar je anders gedachteloos aan voorbijloopt. In de perrontunnel voeren 30 andere dansers een sierlijke dans uit zonder muziek. In de verstilde sfeer is de tunnel plots een kathedraal. En de loopbrug naar Sonsbeekzijde is precies de juiste omgeving voor de dialoog tussen de twee acteurs Jaap van den Top en Jan van Eijndthoven. Zijn het trouwens wel acteurs? Of zijn ze gewoon twee wachtende heren? „Waar wachten we ook weer op?“, zegt de een. „Om te vertrekken“, zegt de ander. „Ik was het even vergeten“, zegt de een weer.

Ondertussen blijft het station gewoon doen waar het voor is gebouwd. Dat is nu juist de lol. Bussen rijden af en aan, soms tussen de dansers door. Terwijl Van den Top en Van Eijndthoven converseren, laat de stationsomroeper even weten dat de sneltrein naar Zwolle een kwartier later vertrekt. Het detoneert niet. Tijdens een dansvoorstelling in de grote hal (met begeleiding van het orkest De Ereprijs) zie je reizigers op hun dooie akkertje de hal binnenkomen. Sommigen kijken niet op of om, ondanks de muziek, maar de meesten verstarren als ze de dansers zien. Ze blijven staan of lopen zachtjes door. Ze beseffen dat ze vanavond niet de eerste viool spelen, zo lijkt het. Centraal staan hier de artiesten en dat wonderbaarlijke gebouw waar Arnhem zo lang op heeft gewacht, Arnhem CS.
